

**SPRAWOZDANIE Z PRZYJMOWANIA ORAZ ROZPATRYWANIA SKARG I WNIOSKÓW
W 2017 ROKU PRZEZ MINISTERSTWO KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO**

1. Zestawienie wpływających skarg i wniosków.

Wyszczególnienie		Załatwiona zgodnie z właściwością	Przekazana do załatwienia w trybie art. 232 KPA	Przekazana do innego organu w trybie art. 231 lub 243 KPA
Ministerstwo	Skargi	136	10	33
	Wnioski	92	15	33
Jednostki organizacyjne	Skargi	323	3	5
	Wnioski	123	-	-

2. Problematyka skarg i wniosków załatwianych zgodnie z właściwością.

Lp.	Problematyka	Ministerstwo		Jednostki organizacyjne	
		Skargi	Wnioski	Skargi	Wnioski
1	Zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań	45	12	75	1
2	Bezczynność w załatwianiu sprawy	13	1	3	2
3	Korupcja pracowników	-	-	-	-
4	Sprawy pracownicze, w tym mobbing	5	6	20	1
5	Skarga na pracowników	2	2	42	-
6	Niewłaściwe działanie organów nadzorowanych przez Generalnego Konserwatora Zabytków	43	3	-	-
7	Inne (sprawy, które nie mieszczą się w problematyce wymienionej w poz. 1-6)	28	68	183	119

3. Rozstrzygnięcia skarg załatwionych zgodnie z właściwością.

	Rozstrzygnięcie skargi			w tym załatwione po terminie
	Zasadna	Bezzasadna	Częściowo zasadna	
Ministerstwo	16	89	31	41
Jednostki organizacyjne	66	165	92	1

4. Analiza

Skargi i wnioski wniesione do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2017 roku dotyczyły głównie działalności jednostek podległych Ministerstwu oraz państwowej służby ochrony zabytków. Najwięcej skarg i wniosków rozpatrzył Departament Ochrony Zabytków (59%). Skargi dotyczyły głównie zaniedbań lub nienależytego wykonywania zadań przez wojewódzkich konserwatorów zabytków. Największą liczbę skarg odnotowano w jednostkach organizacyjnych nadzorowanych przez Departament Dziedzictwa Kulturowego (54%), Departament Mecenatu Państwa (18%) oraz Departament Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej (16%). Skargi dotyczyły m.in. sposobu funkcjonowania muzeów, działalności archiwów państwowych, zachowania nauczycieli w stosunku do uczniów i rodziców.

W większości otrzymanych skarg, zarzuty były bezzasadne lub anonimowe, we wszystkich sprawach podejmowano działania mające na celu wyjaśnienie wskazanych problemów. Należy też odnotować, że nie wszystkie postulaty zawarte we wnioskach i skargach można spełnić. W przypadku skarg dotyczących nadzorowanych instytucji, występowało najczęściej z prośbą do kierujących nimi dyrektorów o wyjaśnienie zaistniałych problemów, w celu podjęcia odpowiednich kroków. Skargi i wnioski nienależące do właściwości Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, przekazywano właściwym organom w trybie art. 231 lub art. 243 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Przyczyną opóźnień terminu rozpatrzenia spraw był najczęściej wysoki stopień skomplikowania, gromadzenie niezbędnej dokumentacji, wymiana korespondencji z zainteresowanymi podmiotami (często wielowątkowa) oraz konieczność zasięgnięcia dodatkowych opinii. W celu zachowania bezstronności i obiektywizmu w zdecydowanej większości przypadków konieczne było zajęcie stanowiska przez podmiot, którego dotyczyła skarga lub wniosek.

Warszawa, 03 kwietnia 2018 r.

Piotr Gliński